

31. EFNS - Evropsko tekmovanje gozdarjev v nordijskem smučanju

Tradicija gozdarskih smučarskih tekmovanj v Sloveniji je kar dolga. Verjetno se le še redki spominjajo tistih prvih srečanj gozdarjev, lesarjev in lovcev pred več kot štirimi desetletji. Dokaj pozno - šele leta 1990 - pa smo se na povabilo kolegov iz avstrijske Koroške vključili v številno evropsko društveno gozdarjev - smučarjev. Deležni smo bili prisrčnega sprejema, med drugim tudi zaradi sprememb, ki so se prav v tistem času dogajale pri nas. Kmalu smo bili postavljeni pred vprašanje, kdaj bo prireditev v Sloveniji. Menim, da je bilo to ob siceršnjem zanimanju za organizacijo posebno priznanje gozdarstvu Slovenije. Z obiskom predsednika mednarodnega organizacijskega odbora, gospoda Lauterwasserja, na Bledu in sprejemom pri ministru, gospodu Cirilu Smrkolju, so se v letu 1997 začele priprave. Že na lanskih tekmah v St. Mihaelu smo pripravili predstavitev in celoten program prireditve. Ko smo od Avstrijcev prevzeli zastavo EFNS, smo se šele prav zavedli, kako zahtevno nalogo smo si zadali.

To veliko srečanje gozdarjev - smučarjev Evrope je pomembna športna, strokovna in družabna prireditev, saj so se tekmovanja v teh 31 letih zvrstila v številnih znanih zimskošportnih središčih po vsej Evropi.

Velik pomen EFNS je v vzpostavitvi osebnih stikov med ljudmi iz različnih držav in različnih profilov (gozdnih delavcev, gozdarjev, lastnikov gozdov in ljubiteljev gozda). Lahko rečemo, da je to eno najbolj množičnih evropskih strokovnih druženj, ki se z odpiranjem vzhodne Evrope le še širi. Prireditev omogoča osebno izmenjavo strokovnih mnenj ne le na ekskurzijah, pač pa tudi na drugih strokovnih srečanjih. Marsikatero pobude, ki so povezale gozdarstvo v EU, so prišle prav iz EFNS.

Povezanost smučarskega športa z delom gozdarjev se kaže povsod, še posebej v goratih predelih Evrope in Skandinavije. Kljub večinoma dobri odprtosti gozdov je tudi pri nas pozimi marsikje dostop do gozda možen le s smučmi. To pa zahteva primerno opremo, obvladovanje osnov smučanja ter dobro telesno pripravljenost. V tem primeru to ni več le ena od oblik rekreacije, pač pa sestavni del vsakdanjega dela gozdarja.

Sedaj, ko je od zaključka EFNS preteklo že nekaj časa, lahko z olajšanjem ugotovimo, da nam je delo vendarle uspelo dobro opraviti. S svojim odnosom do prireditve je zelo pomembno vlogo odigral Zavod za gozdove Slovenije, še posebno Območna enota Bled ter gostitelji ekskurzij (OE Kranj, Novo mesto, Kočevje, Tolmin in Sežana). Pogrešali smo le predstavitev vloge in dela ZGS. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je s svojo podporo sploh omogočilo organizacijo in izvedbo EFNS in državni sekretar, gospod Maksimilijan Mohorič, je opravil veliko dela predvsem pri povezovanju dela med ministrstvi, ki so bila vključena.

In preostalo gozdarstvo? Kljub dogovorom na ravni Splošnega združenja gozdarstva, ki združuje vsa izvajalska podjetja, ni bilo pripravljenosti za sodelovanje. Naj bodo razlogi takšni ali drugačni, res je škoda, da se tudi ta del gozdarstva ni predstavil na prireditvi - saj menda imamo kaj pokazati!

Prireditev nam je prinesla veliko pozitivnega. Tudi to, da je pokazala naše slabosti, neorganiziranost in nesposobnost na nekaterih področjih.

Skratka 31. EFNS je bil velika priložnost, da pokažemo gozdarjem iz vse Evrope naše gozdove, naravne in kulturne znamenitosti Slovenije, nenazadnje pa tudi svoje organizacijske sposobnosti. Ali smo jo dovolj izkoristili? Tudi tokrat velja tisti pregovor o generalih po bitki ...

Janez Konečnik, dipl. inž. gozd.